

432

USTAWA

z dnia 29 marca 2007 r.

o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy — Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokurator przy wykonywaniu czynności określonych w ustawach jest niezależny, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2—5 oraz art. 8a i 8b.”;

2) po art. 8 dodaje się art. 8a i 8b w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Prokurator przełożony uprawniony jest do zmiany lub uchylecia decyzji prokuratora podległego.

2. Zmiana lub uchycienie decyzji doręczonej stronom, ich pełnomocnikom lub obrońcom oraz innym uprawnionym podmiotom, może nastąpić wyłącznie z zachowaniem trybu i zasad określonych w ustawie.

Art. 8b. 1. Prokurator przełożony może powierzyć podległym prokuratorom wykonywanie czynności należących do jego zakresu działania, chyba że ustawa zastrzega określoną czynność wyłącznie do jego właściwości.

2. Prokurator przełożony może przejmować sprawy prowadzone przez prokuratorów podległych i wykonywać ich czynności, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.”;

3) w art. 10:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Uprawnienia Prokuratora Generalnego wynikające z ustawy może również wykonywać upoważniony przez niego zastępca Prokuratora Generalnego.”,

b) uchyla się ust. 3;

4) w art. 17:

a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Prokuraturą Krajową, w zakresie określonym przez Prokuratora Generalnego, kieruje Prokurator Krajowy. Prokurator Krajowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów Prokuratury Krajowej oraz prokuratorów pozostałych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Zastępca prokuratora apelacyjnego kieruje prokuraturą apelacyjną w zakresie ustalonym przez prokuratora apelacyjnego i w tym zakresie jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury apelacyjnej, prokuratorów prokuratur okręgowych oraz prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury apelacyjnej.

3b. Przepis ust. 3a stosuje się odpowiednio do zastępcy prokuratora okręgowego i zastępcy prokuratora rejonowego — na obszarze działania, odpowiednio, prokuratury okręgowej lub prokuratury rejonowej.”,

c) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, może określić właściwość powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w sprawach o poszczególne rodzaje przestępstw niezależnie od miejsca ich popełnienia, oraz w sprawach cywilnych, administracyjnych, w sprawach o wykroczenia, a także w innych postępowaniach prowadzonych na podstawie ustaw, mając na względzie skuteczne zwalczanie przestępczości i zapewnienie sprawności postępowań — niezależnie od ogólnej właściwości powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.”,

d) po ust. 6a dodaje się ust. 6b i 6c w brzmieniu:

„6b. W Prokuraturze Krajowej tworzy się biura. W ramach biur mogą być tworzone — w zależności od potrzeb — wydziały lub inne komórki organizacyjne, w tym zamiejscowe. W prokuraturach apelacyjnych i okręgowych mogą być tworzone wydziały oraz — samodzielne lub wchodzące w skład wydziałów — działy. W prokuraturach rejonowych mogą być tworzone działy lub sekcje.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, ustawę z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 130, poz. 1085, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1410 i 1417, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 64, poz. 431.

6c. Biurami Prokuratury Krajowej kierują dyrektorzy, wydziałami biur Prokuratury Krajowej oraz wydziałami w prokuraturach apelacyjnych i okręgowych — naczelnicy, a działami w prokuraturach apelacyjnych, okręgowych i rejonowych, sekcjami w prokuraturach rejonowych oraz ośrodkami zamiejscowymi prokuratur okręgowych i rejonowych — kierownicy. W zależności od potrzeb, dyrektorzy i naczelnicy wydziałów biur Prokuratury Krajowej mogą mieć zastępców. W prokuraturach rejonowych o obsadzie kadrowej nieprzekraczającej 6 prokuratorów komórkami organizacyjnymi mogą kierować bezpośrednio prokurator rejonowy lub jego zastępca.”,

e) po ust. 8c dodaje się ust. 8d w brzmieniu:

„8d. Zastępca Naczelnego Prokuratora Wojskowego, wojskowego prokuratora okręgowego, wojskowego prokuratora garnizonowego i kierownika innej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury kieruje daną jednostką w zakresie ustalonym przez jej kierownika i w tym zakresie jest prokuratorem przełożonym prokuratorów danej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury oraz prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury niższego stopnia na obszarze działania danej jednostki.”;

5) art. 17a otrzymuje brzmienie:

„Art. 17a. 1. Prawo wydawania poleceń co do treści czynności, o których mowa w art. 8 ust. 2, przysługuje prokuratorom przełożonym oraz — w zakresie zleconych czynności:

- 1) dyrektorom biur Prokuratury Krajowej — w stosunku do podległych prokuratorów pełniących czynności w tych biurach oraz prokuratorów apelacyjnych, okręgowych i rejonowych,
- 2) naczelnikom wydziałów biur Prokuratury Krajowej — w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tych wydziałach,
- 3) naczelnikom wydziałów i kierownikom działów oraz samodzielnych działów prokuratur apelacyjnych — w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tych wydziałach (działach, samodzielnych działach) oraz prokuratorów okręgowych i rejonowych,
- 4) naczelnikom wydziałów oraz kierownikom działów, samodzielnych działów i ośrodków zamiejscowych prokuratur okręgowych — w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tych wydziałach (dzia-

łach, samodzielnych działach i ośrodkach zamiejscowych) oraz prokuratorów rejonowych,

5) kierownikom ośrodków zamiejscowych prokuratur rejonowych — w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tych ośrodkach.

Przepisy art. 8 ust. 2—5 stosuje się odpowiednio.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zastępców dyrektorów i naczelników wydziałów biur Prokuratury Krajowej wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Prokuratorami bezpośrednio przełożonymi są:

1) Prokurator Generalny — w stosunku do swoich zastępców, dyrektorów biur Prokuratury Krajowej oraz prokuratorów apelacyjnych,

2) Prokurator Krajowy — w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w Prokuraturze Krajowej oraz prokuratorów apelacyjnych,

3) pozostali zastępcy Prokuratora Generalnego, z wyłączeniem Naczelnego Prokuratora Wojskowego i Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Instytutu Pamięci Narodowej, w zakresie zleconych czynności — w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w Prokuraturze Krajowej oraz prokuratorów apelacyjnych,

4) Naczelnny Prokurator Wojskowy oraz, w zakresie zleconych czynności, jego zastępca — w stosunku do prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej oraz wojskowych prokuratorów okręgowych i kierowników innych, równorzędnych, wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury,

5) prokuratorzy apelacyjni, prokuratorzy okręgowi i wojskowi prokuratorzy okręgowi oraz, w zakresie zleconych czynności, ich zastępcy — w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w danej jednostce oraz w stosunku do kierowników jednostek organizacyjnych prokuratury bezpośrednio niższego stopnia na obszarze działania danej jednostki, z zastrzeżeniem pkt 6,

6) kierownicy ośrodków zamiejscowych prokuratur okręgowych oraz, w zakresie zleconych czynności, ich

zastępcy — w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w danym ośrodku oraz prokuratorów rejonowych na obszarze działania danego ośrodka zamiejscowego prokuratury okręgowej,

7) prokuratorzy rejonowi i wojskowi prokuratorzy garnizonowi oraz, w zakresie zleconych czynności, ich zastępcy — w stosunku do prokuratorów, odpowiednio, danej prokuratury rejonowej lub wojskowej prokuratury garnizonowej,

8) kierownicy ośrodków zamiejscowych prokuratur rejonowych — w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w danym ośrodku.

4. Prokurator pełniący funkcję kierownika komórki organizacyjnej w danej prokuraturze jest zwierzchnikiem służbowym w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tej komórce.”;

6) po art. 17a dodaje się art. 17b w brzmieniu:

„Art. 17b. 1. Do budynków jednostek organizacyjnych prokuratury nie wolno wносить broni ani amunicji, a także materiałów wybuchowych i innych środków niebezpiecznych. Nie dotyczy to osób wykonujących w tych budynkach obowiązki służbowe wymagające posiadania broni.

2. Prokurator apelacyjny i odpowiednio prokurator okręgowy może zarządzić stosowanie środków zapewniających bezpieczeństwo w budynkach podlegających mu jednostek organizacyjnych prokuratury oraz zapobiegających naruszaniu zakazu, o którym mowa w ust. 1. W takim przypadku do ochrony tych budynków oraz osób w nich przebywających stosuje się przepisy o ochronie osób i mienia.”;

7) w art. 18:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister Sprawiedliwości ustala, w drodze rozporządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury określający:

- 1) wewnętrzną organizację i porządek funkcjonowania,
- 2) zadania Wydziałów Budżetowo-Administracyjnych w prokuraturach apelacyjnych w zakresie obsługi finansowo-administracyjnej wydziałów zamiejscowych biur Prokuratury Krajowej,

3) organizację pracy i sposób kierowania pracą,

4) formy i tryb sprawowania nadzoru służbowego przez prokuratorów przełożonych i prokuratorów bezpośrednio przełożonych,

5) tryb załatwiania spraw osobowych,

6) organizację pracy organów kolegialnych,

7) szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratora czynności w sprawach karnych,

8) sposób realizacji zadań związanych z udziałem prokuratora w sprawach cywilnych, rodzinnych, opiekuńczych oraz ze stosunku pracy,

9) szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratora czynności w postępowaniu administracyjnym i przed sądami administracyjnymi,

10) tryb działań podejmowanych przez prokuratora w celu zapobieżenia naruszeniom prawa,

11) tryb postępowania w sprawach skarg i wniosków,

uwzględniając potrzebę zapewnienia skuteczności, sprawności postępowania we wszystkich rodzajach spraw, prowadzonych przez prokuratora lub z jego udziałem, w tym szybkość i efektywność działania, z uwzględnieniem funkcjonalności i racjonalności działań prokuratora, przy jednoczesnym poszanowaniu gwarantowanych ustawowo praw i wolności podmiotów objętych działaniami prokuratury.

2. Minister Sprawiedliwości określa, w drodze zarządzenia, zakres działania sekretariatów i innych działów administracji w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, biorąc pod uwagę specyfikę zadań jednostek różnego stopnia i konieczność zapewnienia racjonalności funkcjonowania prokuratury, a także potrzebę maksymalnego odciążenia prokuratorów i innych pracowników merytorycznych od prac biurowych oraz sprawnego przepływu informacji niezbędnych w pracy prokuratury.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisy rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio do wewnętrznego urzędowania Główniej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz oddziałowych komisji ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) o występki określone w rozdziałach XVI i XVII oraz w art. 140—142, art. 148 § 4, art. 149, art. 150 § 1, art. 151—154, art. 156 § 3, art. 158 § 3, art. 163 § 3 i 4, art. 165 § 1, 3 i 4, art. 166 § 1, art. 173 § 3 i 4, art. 185 § 2, art. 210 § 2, art. 252, art. 253 § 2, art. 258 § 1—3, art. 265 § 1 i 2, art. 269, art. 278 § 1 i 2 w zw. z art. 294, art. 284 § 1 i 2 w zw. z art. 294, art. 286 § 1 w zw. z art. 294, art. 287 § 1 w zw. z art. 294, art. 296 § 3 oraz art. 299 Kodeksu karnego.”;

2) w art. 45 po § 1 dodaje się § 1a—1c w brzmieniu:

„§ 1a. W wypadkach określonych w ustawie czynności procesowe wykonuje prokurator bezpośrednio przełożony lub prokurator nadrzędny.

§ 1b. Prokuratorem nadrzędnym jest prokurator kierujący jednostką organizacyjną wyższego stopnia, a także prokurator tej jednostki lub prokurator delegowany do niej w zakresie zleconych mu czynności.

§ 1c. W sprawach, w których postanowienie lub zarządzenie wydał prokurator wykonujący czynności w Prokuraturze Krajowej, prokuratorem nadrzędnym jest Prokurator Generalny.”;

3) art. 159 otrzymuje brzmienie:

„Art. 159. Na odmowę udostępnienia akt w postępowaniu przygotowawczym przysługuje stronom zażalenie; na zarządzenie prokuratora zażalenie przysługuje do prokuratora bezpośrednio przełożonego.”;

4) art. 236 otrzymuje brzmienie:

„Art. 236. § 1. Na postanowienie dotyczące przeszukania i zatrzymania rzeczy oraz na inne czynności przysługuje zażalenie osobom, których prawa zostały naruszone.

§ 2. Zażalenie na postanowienie, o którym mowa w § 1, oraz na postano-

wienie w przedmiocie dowodów rzeczowych, a także inne czynności prokuratora w toku postępowania przygotowawczego, rozpoznaje prokurator nadrzędny.”;

5) w art. 259 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Tymczasowe aresztowanie nie może być stosowane, jeżeli przestępstwo zagrożone jest karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą roku, chyba że sprawca został ujęty na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem.”;

6) w art. 263 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania na okres oznaczony, przekraczający terminy określone w § 2 i 3, może dokonać sąd apelacyjny, w którego okręgu prowadzi się postępowanie, na wniosek sądu, przed którym sprawa się toczy, a w postępowaniu przygotowawczym na wniosek właściwego prokuratora bezpośrednio przełożonego wobec prokuratora prowadzącego lub nadzorującego śledztwo — jeżeli konieczność taka powstaje w związku z zawieszeniem postępowania karnego, czynnościami zmierzającymi do ustalenia lub potwierdzenia tożsamości oskarżonego, przedłużającą się obserwacją psychiatryczną oskarżonego, przedłużającym się opracowywaniem opinii biegłego, wykonywaniem czynności dowodowych w sprawie o szczególnej zawitości lub poza granicami kraju, a także celowym przewleknieniem postępowania przez oskarżonego.”;

7) w art. 293 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Na postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia przysługuje zażalenie. Zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje sąd rejonowy, w którego okręgu prowadzi się postępowanie.”;

8) w art. 297 w § 1 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) wszechstronne wyjaśnienie okoliczności sprawy, w tym ustalenie osób pokrzywdzonych i rozmiarów szkody,

5) zebranie, zabezpieczenie i utrwalenie dowodów dla sądu tak, aby rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło na pierwszej rozprawie głównej.”;

9) w art. 298 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postępowanie przygotowawcze prowadzi lub nadzoruje prokurator, a w zakresie przewidzianym w ustawie prowadzi je Policja. W wypadkach przewidzianych w ustawie uprawnienia Policji przysługują innym organom.”;

10) w art. 302 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Zażalenie na postanowienia i zarządzenia oraz na inne czynności prokuratora w postępowaniu przygotowawczym, o których mo-

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648 oraz z 2007 r. Nr 20, poz. 116.

wa odpowiednio w § 1 i 2, rozpoznaje prokurator bezpośrednio przełożony.”;

11) w art. 305 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Postanowienie o wszczęciu śledztwa wydaje prokurator. Postanowienie o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu śledztwa wydaje prokurator albo Policja; postanowienie wydane przez Policję zatwierdza prokurator.”;

12) w art. 306 uchyla się § 2;

13) w art. 308 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W sprawach, w których obowiązkowe jest prowadzenie śledztwa, postanowienie przewidziane w § 3 wydaje prokurator.”;

14) w art. 309 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w których rozpoznanie w pierwszej instancji należy do właściwości sądu okręgowego,”;

15) w art. 310 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W uzasadnionych wypadkach okres śledztwa może być przedłużony na dalszy czas oznaczony przez prokuratora nadzorującego śledztwo lub prokuratora bezpośrednio przełożonego wobec prokuratora, który prowadzi śledztwo, nie dłuższy jednak niż rok. W szczególności uzasadnionych wypadkach właściwy prokurator bezpośrednio przełożony wobec prokuratora nadzorującego lub prowadzącego śledztwo może przedłużyć jego okres na dalszy czas oznaczony.”;

16) art. 311 otrzymuje brzmienie:

„Art. 311. § 1. Śledztwo prowadzi prokurator.

§ 2. Prokurator może powierzyć Policji przeprowadzenie śledztwa w całości lub w określonym zakresie albo dokonanie poszczególnych czynności śledztwa; w wypadkach określonych w art. 309 pkt 2 i 3 można powierzyć Policji jedynie dokonanie poszczególnych czynności śledztwa.

§ 3. Powierzenie przewidziane w § 2 nie może obejmować czynności związanych z przedstawieniem zarzutów, zmianą lub uzupełnieniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów oraz zamknięciem śledztwa; może jednak mieć zastosowanie art. 308 § 2.

§ 4. W sytuacji, o której mowa w § 2, Policja może dokonać innych czynności, jeżeli wyłoni się taka potrzeba.

§ 5. Prokurator może zastrzec do osobistego wykonania jakkolwiek czynności śledztwa, a w szczególności czynności wymagające postanowienia.”;

17) art. 325a otrzymuje brzmienie:

„Art. 325a. § 1. Dochodzenie prowadzi Policja lub organy, o których mowa w art. 312, chyba że prowadzi je prokurator.

§ 2. Przepisy dotyczące śledztwa stosuje się odpowiednio do dochodzenia, jeżeli przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej.”;

18) w art. 325b:

a) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zagrożone karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności, z tym że w wypadku przestępstw przeciwko mieniu tylko wówczas, gdy wartość przedmiotu przestępstwa albo szkoda wyrządzona lub grożąca nie przekracza 100 000 zł,”

b) w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przewidziane w art. 279 § 1, art. 286 § 1 i 2 oraz w art. 289 § 2 Kodeksu karnego, jeżeli wartość przedmiotu przestępstwa albo szkoda wyrządzona lub grożąca nie przekracza 100 000 zł.”

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Spośród spraw o przestępstwa wymienione w § 1 pkt 1 nie prowadzi się dochodzenia w sprawach o przestępstwa określone w Kodeksie karnym w art. 155, art. 156 § 2, art. 157a § 1, art. 164 § 2, art. 165 § 2, art. 168, art. 174 § 2, art. 175, 181—184, 186, 201, art. 231 § 1 i 3, art. 233 § 1 i 4, art. 240 § 1, art. 250a § 1—3, art. 265 § 3 oraz w rozdziale XXXVI i XXXVII.”;

19) art. 325c otrzymuje brzmienie:

„Art. 325c. Dochodzenia nie prowadzi się:

1) w stosunku do oskarżonego pozbawionego wolności w tej lub innej sprawie, chyba że:

a) zastosowano zatrzymanie,

b) sprawcę ujętego na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem tymczasowo aresztowano,

2) jeżeli oskarżony jest nieletni, głuchy, niemy, niewidomy lub gdy biegli lekarze psychiatry powołani do wydania opinii w sprawie stwierdzą, że poczytalność oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu lub w czasie postępowania jest wyłączona albo w znacznym stopniu ograniczona.”;

20) w art. 325e:

a) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Postanowienia, o których mowa w § 1, z wyjątkiem postanowienia o wszczęciu

dochodzenia oraz umorzeniu i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw, zatwierdza prokurator. Prokurator stosuje art. 323; nie dotyczy to sprawy, którą po umorzeniu wpisano do rejestru przestępstw.

§ 3. Nie jest wymagane powiadomienie prokuratora o wszczęciu dochodzenia.”,

b) po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Zażalenie na postanowienie o umorzeniu dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw wnosi się do prokuratora właściwego do sprawowania nadzoru nad dochodzeniem. Jeżeli prokurator nie przychylił się do zażalenia, kieruje je do sądu.”;

21) w art. 325g § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Nie jest wymagane sporządzenie postanowienia o przedstawieniu zarzutów oraz wydanie postanowienia o zamknięciu dochodzenia, chyba że podejrzany jest tymczasowo aresztowany.”;

22) w art. 325i § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Dochodzenie powinno być ukończone w ciągu 2 miesięcy. Prokurator może przedłużyć ten okres do 3 miesięcy, a w wypadkach szczególnie uzasadnionych — na dalszy czas oznaczony.”;

23) w art. 330 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli prokurator nadal nie znajduje podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wydaje ponownie postanowienie o umorzeniu postępowania lub odmowie jego wszczęcia. W takim wypadku pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1, może wnieść akt oskarżenia określony w art. 55 § 1 — o czym należy go pouczyć.”;

24) w art. 339 uchyla się § 2;

25) w art. 465:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Na postanowienie prokuratora przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy, chyba że ustawa stanowi inaczej.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadzórny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy.”;

26) art. 469 otrzymuje brzmienie:

„Art. 469. Sąd rozpoznaje w trybie uproszczonym sprawy, w których było prowadzone dochodzenie.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424) w art. 47 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prokuratorami bezpośrednio przełożonymi są:

- 1) Dyrektor Głównej Komisji — w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tej Komisji oraz naczelników oddziałowych komisji;
- 2) naczelnicy oddziałowych komisji — w stosunku do prokuratorów danej oddziałowej komisji.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Minister Sprawiedliwości może delegować urzędnika, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie, prokuraturze, Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

2. Minister Sprawiedliwości może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie, prokuraturze lub Ministerstwie Sprawiedliwości, mających siedzibę w tej samej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

3. Właściwy prezes sądu apelacyjnego lub prokurator apelacyjny może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie lub prokuraturze w obszarze danej apelacji, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż rok, a na warunkach określonych w ust. 2 — na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

4. Minister Sprawiedliwości, jeżeli przemiają za tym potrzeby sądownictwa lub prokuratury, może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie, prokuraturze lub Ministerstwie Sprawiedliwości, mających siedzibę w innej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego

- go zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.
5. Delegowaniu nie podlegają urzędnicy zajmujący w sądzie stanowiska: dyrektora sądu, zastępcy dyrektora sądu, kierownika sądu rejonowego, głównego księgowego, audytora wewnętrznego, a w prokuraturze zajmujący stanowiska: dyrektora finansowo-administracyjnego, głównego księgowego i audytora wewnętrznego.
 6. Niedopuszczalne jest delegowanie, bez zgody zainteresowanego, do sądu, prokuratury lub Ministerstwa Sprawiedliwości, mającego siedzibę w innej miejscowości, kobiety w ciąży lub urzędnika sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czternastu lat, a także w wypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne urzędnika.
 7. Urzędnik delegowany na podstawie ust. 1, na czas nieokreślony, może być odwołany z delegowania, względnie z niego ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem.
 8. W okresie delegowania urzędnik ma prawo do wynagrodzenia przysługującego mu na dotychczas zajmowanym stanowisku i dodatku za wieloletnią pracę. W przypadku powierzenia pełnienia funkcji w okresie delegowania urzędnikowi przysługuje dodatek funkcyjny w stawce przewidzianej dla tej funkcji.
 9. W okresie delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości urzędnik otrzymuje także dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.
 10. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą sądu lub prokuratury, w której urzędnik jest zatrudniony, przysługuje mu prawo do bezpłatnego zakwaterowania lub zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, a także świadczenia dodatkowe, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pracy: zwrot kosztów przejazdu, diety, zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg, jednorazowy ryczałt z tytułu przeniesienia, zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.
 11. Świadczenia związane z delegowaniem urzędnika wypłaca odpowiednio sąd lub prokuratura, do których urzędnik został delegowany, albo Ministerstwo Sprawiedliwości.

12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki delegowania urzędników do wykonywania obowiązków służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 122 w § 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przez wyrażenie „prokurator” w art. 18 § 2, art. 19 § 1 zdanie pierwsze i § 2, art. 20 § 1, art. 23, 46, art. 71 § 2, art. 87 § 3, art. 93 § 3, art. 100 § 2, art. 135, 158, art. 160 § 4, art. 192 § 2, art. 215, art. 218 § 1 zdanie pierwsze, art. 231 § 1, art. 281, art. 282 § 1 pkt 1, art. 288 § 1, art. 290 § 1, art. 298 § 1, art. 299 § 3, art. 308 § 1, art. 317 § 2, art. 323 § 1 i 3, art. 324 § 1 i 2, art. 325e § 2 zdanie drugie, art. 327 § 1 i 3, art. 330 § 1, art. 331 § 1, art. 333 § 2, art. 336 § 1 i 3, art. 339 § 1 pkt 1, § 3 pkt 4 i § 5, art. 340 § 2, art. 341 § 1 i 2, art. 343 § 5, art. 345 § 1 i 2, art. 354, art. 359 pkt 1, art. 380, art. 387 § 2, art. 441 § 4, art. 446 § 2, art. 448, art. 450 § 1, art. 461 § 1, art. 505, art. 526 § 2, art. 527 § 1, art. 530 § 4 i 5, art. 545 § 2, art. 550 § 2, art. 570, art. 571 § 2 oraz w art. 618 § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania karnego rozumie się także „finansowy organ postępowania przygotowawczego”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przez wyrażenie „prokurator” w art. 15 § 1, art. 48 § 1, art. 156 § 5, art. 179 § 3, art. 325, art. 325e § 2 zdanie pierwsze, § 3 i § 4 zdanie drugie, art. 326 § 1—3 oraz w art. 327 § 2 i 3 Kodeksu postępowania karnego rozumie się także „organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego”, z tym że z tytułu sprawowanego nadzoru organ nadrzędny nie może przejąć sprawy do swego prowadzenia,”;

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803, z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 68, poz. 623, Nr 93, poz. 894, Nr 97, poz. 963 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 130, poz. 1090, Nr 143, poz. 1199, Nr 177, poz. 1468 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 79, poz. 546, Nr 104, poz. 708, Nr 191, poz. 1413 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 61, poz. 410.

2) w art. 151b po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Wydając postanowienie o wszczęciu śledztwa, finansowy organ postępowania przygotowawczego niezwłocznie przesyła jego odpis prokuratorowi.”;

3) w art. 153 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postępowanie przygotowawcze w sprawie o przestępstwo skarbowe powinno być zakończone w ciągu 3 miesięcy. W razie niezakończenia postępowania w tym terminie organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, a gdy postępowanie prowadzi lub nadzoruje prokurator — prokurator bezpośrednio przełożony, mogą przedłużyć je na okres do 6 miesięcy. W szczególnie uzasadnionych wypadkach właściwy prokurator bezpośrednio przełożony może przedłużyć okres postępowania na dalszy czas oznaczony.”.

Art. 6. Sprawy, w których przed wejściem w życie ustawy rozpoczęto rozprawę główną, toczą się do końca postępowania w danej instancji według przepisów dotychczasowych, jednakże w razie zawieszenia postępowania, odroczenia rozprawy lub ponownego rozpoznania sprawy albo po zapadnięciu prawomocnego orzeczenia postępowanie toczy się według przepisów w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Czynności procesowe dokonane przed wejściem w życie ustawy są skuteczne, jeżeli dokonano ich z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

Art. 8. W razie wątpliwości, czy stosować prawo dotychczasowe, czy przepisy niniejszej ustawy, stosuje się ustawę.

Art. 9. Dotychczasowe akty wykonawcze wydane na podstawie przepisów art. 18 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.⁵⁾), w zakresie, w jakim nie są sprzeczne z ustawą, zachowują moc do czasu wydania aktów wykonawczych na podstawie przepisów tego artykułu w nowym brzmieniu, nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 130, poz. 1085, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1410 i 1417, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 64, poz. 431.